

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárh Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 80. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Felhívás a Kossuth-muzeum megmentésére.

Az 1848—49-i dicső és szomorú idők szent emléktárgyait gyűjteni kellett volna a nemzet jobbainak, a vagyonos osztálynak, de nem jutott eszébe közülük ilyesmi senkinek.

Gróf Kreith Béla volt az első, ki már ifjú korában hozzalátott a dicső korszakra vonatkozó képek és emlékek összegyűjtéséhez.

A Nemzeti muzeumnak adott kisebb gyűjteményén kívül összegyűjtött tizszer annyi emléktárgyat. Több ezer nyomtatott képet, több száz festményt, fegyvert, honvéd zászlókat és ruhákat, több ezer proklamációt, nyomtatványt és kéziratot. Kossuth Atyánknak csaknem összes turini butorait és nevezetesebb emléktárgyait stb. gyűjtött, összevásárlásukra áldozván vagyonát, s ezenkívül minden idejét.

Báró Helfert József valóságos belső titkos tanácsos, a Ferencz József rend főkeancellárja, 1848—49-i történész és gyűjtő (mint ilyen a legqualifikáltabb szakember) kétszázezer forintnál magasabb értékűnek jelentette ki

levében is gróf Kreith Béla muzeumát. Krivácsi József ezredes szerint: „Gróf Kreith Béla a Kossuth muzeum létesítésével, valamint csupa hazafias képeinek terjesztésével olyan nagy mértékben mozdította elő a Kossuth kultuszt és a függetlenségi eszmét, mint rajta kívül senki. Ezzel örök érdemeket szerzett.

Valóságos rajongó hazafiságtól áthatva egy ember; ő végezte azt, amit az egész nemzetnek kötelessége lett volna: a hősök és vértanúk emléktárgyait összegyűjteni“.

És miért érte a köszönet?

Ennek az óriási gyűjteménynek a boldogult jó Gerlóczy közbenjárására a fővárosi tanács oda adta a Stefánia-uton lévő régi műcsarnokát, de rövid két évre rá, Gerlóczy halála után, elvették a gyönyörű helyiséget, azt mondták, hogy kell a főváros régiségeinek. De mást nem adtak helyette.

A hősök, vértanúk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak pedig kilenc-tizedrésze rossz raktárba került, vízhor-dó- és szemetes kocsik közé, mivel gróf Kreith Béla a már fölládozott vagyonán kívül többet nem áldozhatott a Kossuth muzeumra. (Egy kis része

most a Józsefvárosi körben van kiállítva.)

A Nemzeti muzeum kijelentette, hogy ezidőszerint nincsen helye akkora gyűjtemény befogadására.

De a német Goethe emlékeknek tudtak igen szép helyet adni az Akadémia palotájában.

Oly furcsa dolog ez, miatha a Kossuthereklyéknek palotát emelne Berlin, de Goethe vagy Bismarck emléktárgyaknak nem juttatna helyet, azok szállástalanok lennének a német fővárosban, mint nálunk a Kossuth-muzeum.

Ez a rettenetes közöny eszünkbe juttatja Kossuth Atyánknak egy szörnyű megjegyzését. Midőn a gyűjtemény alapítója Turinban dicsekedve említette, hogy ezer és néhány féle Kossuth képek a kiadmánya van már összegyűjtve. Keserűen jegyezte meg erre Kossuth:

„Vigyázzanak, hogy a mai generációnak hazafiatlan politikát űző nagyobb része, csupa közönyből, még a szemétdombra ne juttassa az 1848—49-i hősök emléktárgyait az én sokféle arc-kepeimmel együtt.“

De azért nem esünk kétségbe.

Talán vannak még a mai generációnak is hazafiasabb tagjai, a kik nem engedik elpusztulni a hősök és vértanúk

A megnyirt fecskefarok.

A mióta a világ áll, talán még senkivel sem esett meg olyan bolond história, mint Ár Miska lábtýművész úrral.

A dolog úgy történt, hogy a d . . . i bennszülött iparosifjuság elhatározta, hogy a farsangban bált rendez. Csakhogy ez nem ment olyan könnyen, mint a hogy kezdetben elgondolták.

Volt ugyanis a dolognak egy nagy bibeje, még pedig az, hogy a jámbor ifjak közül még egyik sem volt túl a falu határán és a bálnak is csak hírt hallották, mint Beng a menyországnak.

Volt ugyan a faluban két „segéd“, akik tudtak bált rendezni, t. i. a jegyzősegéd és a Kohn boltos segédje. Igen ám, csak hogy

ezek nem iparossegédek. Az egyik „tintanyaló“ s nem közibük való, a másik pedig Mózesvallású. No hiszen még csak az kellene. Mit szólna a főtisztelendő ur, ha zsidógyerek lenne a rendező?!

Igy állván a dolog, a d . . . i iparosifjak szörnyű módon el voltak akadva. Végre az egyik legénynek szerencsés ötlete támadt: — Irni kell Pestre az Ár Miskának, hátha haza jön megosinálni a bált.

Az indítvány általános helyesléssel talákozott és nyomban végre is lett hajtva.

Egy pár nap múlva megjött a válasz Budapestről. Ár Miska, a világlátott eszmadia-legény visszairt, hogy szívesen hazajön, csak írják meg, hanyadikán legyen otthon. Továbbá levélbeli utasítást is adott, hogy mi dolga lesz a rendezőségnek addig is, míg ő hazatér.

Nosza lett erre sürgés-forgás, lőtás-futás.

Végre felvirradt a nagy nap. A rendezőség már kora reggel összeszedődött és nemzetiszínű zászlókkal feldiszitett kocsikon kihajtottak az állomásra, hogy a nap hőseit, Ár Miskát, illendően fogadhassák.

Az meg is jött, A mint kilépett a peronra, egykori pajtásai egetverő „Éljen!“ kiáltással üdvözölték, azután felültették az első kocsira és vitték haza nagy diadallal, mint valami képviselőjelöltöt, a kinek több a pénze, mint az esze.

Ár Miska köble úgy feszült a büszkeséggel vegyes örömtől, hogy majd lepattogtak a gombok kölesönkert világosszürke felöltőjéről. Örült végtelenül, hogy milyen nagy ember lett ő egyszerre a jámbor falusiak szemében.

Hát még majd estére, hogy megbámul-

Olcsó árak!

Női Divat áruház és férfiszabó üzlet

Legnagyobb választék

FARSANGI KELMÉKBEN.

HEISLER FERENCZ és TÁRSA divatáruháza a Békához SZIGETVÁROTT.

Postos kiszolgálás!

nuk e valóságos Pantheonát.

Dr. Kacziány Géza jeles írók és történésznők megírta a szabadságharc összes vértanúinak könyvét.

Tíz évi tanulmány és kutatás nyomán leírta és a muzeum képeiből illusztrálta az 1848—49-, 1850-, 1851-, 1852- és 1853-ban történt összes kivégzéseket, Magyar Vértanúk Könyve cím alatt.

Vas József pedig kiadta százhatvanöt arcképpel, a kivégzéseket mutató többnyire egykorú képekkel és 12 színes műlappal illusztrálva, diszes kötésben ezt a művet.

Az első kiadásnak az összes jóvedelmét a muzeum fönntartására adományozza.

Az műnek ára hat korona 80 fillér, de lehet belőle tíz és husz koronás példányokat rendelni a muzeum támogatására, melyek igen vastag papíron és nagyon díszesen vannak kiállítva.

Megrendelhetők e lapoktól egyszerű levelezési lapon is.

Ajánljuk az album megvételét, mert az 1848—49-i hősök, vértanúk és Kossuth Atyánk emlékeit mentjük meg ezzel.

Szigetvár nevezetességei.

A vár.

Nem a magam gondolatait és véleményét mondom most el, mert nem akarom, hogy a szíves olvasó egyoldalúsággal vádolhasson s rámfoghassa, hogy elfogult vagyok, mindig csak saját nézeteimet hallván. A legilletékesebb helyről, magától a vártól, hallottam mindazt, amit atább elmondok, mikor egy csodaszép szeptemberi alkonyatkor ott jártam körülötte.

Halljátok! mit beszélnek a roskadó falak.

Évszázak óta állok itt, azon a helyen, a hová az elmúlt harcok emberei emeltek s formában, méretekben tán változtattak, de azért állandóan azt a helyet jelölöm, a hol Zrínyi hősi küzdelmei folytak. Régóta

járt, ha megjelenik köztük frakkban, fényesre vasalt ingben, fehér nyakkendőben és fehér keztyűben.

A mesteremberek leányaira rá sem néz, hanem csak a postáskisasszonnyal meg a tanítóék Gizájával, nő meg a patikárusek és a jegyzőék leányaival tánczol, azoknak udvarol. Még az is megeshetik, hogy a jegyzőleányok közül valamelyik belésszeret. Miért ne? Hisz' manapság a leányok nem az embert nézik, hanem a ruhát. Már pedig akkor az ipamuram révén még végrehajtó is lehetne belőle. Miért ne? Nem nézik ma a kvalifikációt, csak a protekciót.

Ilyen ábrándok közt érkezett meg Árk Miska a szülői házhoz, hol első dolga az volt, hogy a magával hozott papirdobozból elővett egy kifogástalan szabasu, finoman vasalt frakkot, bevitte a „parádésszoba”-ba és biztonságba helyezte a tornyos ágy tetején. Azzal fogta magát és elment a nagykorcsmába, hogy a terem díszítését rendezze. Amíg hősnök ott buzgalkodott id, Árk Mi-

látok embereket jönni ide, akik engem látogatnak, körültem a mult dicsőségét keresik s jól-rosszul megértnek. Némelyeket a kíváncsiság hoz, vannak, akiket a kegyelet és sokakat az alkalom. Sokszor láttam az arcon a csalódást, lelkesedést, szomorúságot méltatlankodást. Hallottam a megjegyzést, mely azt mondta, hogy másnak képzelte e helyet. Pompás építészeti emléket vélt itt találni, egyszerű romokat, melyekből a halhatatlan művészet kiérezhető. Ezek a családok, a kik elfelejtik, hogy a mult nagyszerűsége nem a romok pompájában fekszik. Ezek nem tudják, hogy ama nagy időkben nem magamban álltam itt, hanem az ő és új várossal együtt hármass erősség voltunk, hogy tengerré dagadt vizével az Almás árterülete védett s hogy a falakon Zrínyi s hősei harcoltak. Ezeknek nem elevenedtet meg a mult, ezek a lényeg helyett a formát keresik s őket nem a honszeretem, hanem a műélvezet vágya hozta csak ide.

Sokszor hallottam a méltatlankodás, a bosszúság kitöréseit is azon, hogy falain között istállók vannak s lovak, tehének, sertések tanyáznak ott, a hol a hősök vérezték s csöndes gazdálkodás folyik e helyen, a hol Zrínyi minden földi jóról lemondásra s ön feláldozásra eskette föl csapatait,

Csodálatos elfogultság és tájékozatlanság! Hát a hősök korában nem nyertezték itt harci paripák, hát nem volt szükség marha és sertés állományra, melyből a védősereg táplálkozott? Gabnával, takarmánnyal nem volt tán tele akkor is minden alkalmas hely? A mi természetes volt akkor, miért volna kegyeletet sértő most?!

És mi történt volna velem, ha békés gazdálkodás nem üt vala itt tanyát. Falimat nem övta volna semmi; üde zöld színnel nem takarná be bársonyos, puha fű; fákat bokrokat nem növelt volna út senki s vajjon viritana e azon a kis dombon, hol a belső vár állt, a színes, illatos rózsza? Elpusztultam volna, elhagyott volna minden s a látogató joggal jajdult volna föl azon, hogy nincs e hazának, nincs hálás keze! Vagy talán kaszárnya lettem volna. Idegen nyelvű és szellemű emberek parancsoltak volna itt s a hol most magyar szótól, ma-

hálné asszonyosság bement valamiért a belső szobába, ahol rögtön szemébe tünt az ágy tetején kiterített frakk.

Az asszonyi kíváncsiság nem hagyta nyugodni és szörnyen megcsudálta a furcsa ruhadarabot. Fogja a frakkot, kiszalad vele a konyhába és kiabál az urának:

— Halli-e kend, embőr?!

— No, mi az?

— Nézze csak kend ezt a katufrókot.

Hogy olnyütte az a gyerek, még csak a hátujából van meg két czafrang. Úgy néz ki, mint valami fecskefarok.

— A biz' Isten!

— Aztán még el is dugja, nemhogy megkérne, hogy igazítsam egy kicsit össze.

— Bizonyosan röstelte.

— De már én csak megcsinálom. Tudom, hogy megőrül, ha haza gyöm.

Ezzel a jólelkű asszony fogta az ollót és szépen körülnyírta a frakkot, azután pedig újból beszegte.

Este hazajött a Miska gyerek és elkezd öltözni. Keresi a frakkot, nincs sehol. Végre

gyar daltól hangos minden, úgy lehet, német kommandóval zavarták volna az ábitatos honfi szívet.

Hagyjátok föl hát a panasszal sorsom fölött, ne vádoljátok gondozóimat hanyagsággal, közönnnyel! Évszázak viharától rongált falaimat ez a csendes, hasznóhajtó élet tartja meg majd sokáig fön, multamul egyedül ez az összhangzó, megváltozott rendeltetésűnek ez felel meg legjobban.

És ti, akik e városban laktok, mely egy volt valamikor velem, ne feszegessetek ti se a kötelességeket, melyekkel irántam tartoznának gondviselőim. Én még itt állok rendületlenül, de hová lettek várostok emlékei. Hol vannak a falak, a sáncok, az árkok, melyek együtt álltak a küzdelmeket velem? A változott elet eltüntette őket, de legalább képben, rajzban, valahol egy kis darabjában miért nem őszítétek meg?! Ám a Sáncban megmaradt egy régi épület, hát miért nem gondozzátok azt? Egyetlen emléktek a templomon kívül s engeditek elpusztulni ezt is! Ne az en állapotomon siránkozzatok, azt a régi emléket mentsetek meg a pusztulástól s kegyeletos szívetekről igazabb tanúságot tesztek, mintha fölöttem keseregtek.

H I R E K.

— Személyi hír. Olay Lajos kerületünk orsz. gyűlési képviselője f. hó 22-én az esti vonattal Budapestre, városunkba érkezett.

— A nőegylet küldöttsége a pécsi püspöknél. A szigetvári jölekeny keresztény nőegylet tisztelő küldöttségét f. hó 22-én d. e. II órakor fogadta rezidenciájában gróf Zichy Gyula pécsi püspök, ki az egylet védnökségét is elfogadta. A küldöttségben részt vettek: Hegyessy Jánosné elnöknő, Balogh Emília, Fejes Józsefné, Nicsorics Vazulné, Vásárhelyi Istvánné és Valentényi Györgyné.

— A főszolgabíró marad. Lapunk mult számában megírtuk, hogy Hegyessy János jarásunk főszolgabírójára nyugdíjaztatási kérvényt illetékes helyen beadta. Azonban mint értesültünk a kérvényt visszautasították, — így tehát a főszolgabíró továbbra is megmarad állásában.

kérdi az anyját, hogy nem-e látta valahol.

— De bizony láttam, édes fiam. Még meg is csináltam. Itt van, ni!

Ár Miskában meghült a vér, mikor az anyja kezébe nyomta a megcsinált ruhadarabot.

— Édes anyám, az Istenért, mit csinált?!

— Mit csináltam?? Hát megcsináltam ezt a micsodát. Csak nem nézhetem, hogy czafrangos ruhában menj a bálba, falu csúfjának!

Ár Miskával forgott a világ. Hogyne, hisz' ebben a pillanatban legszebb ábrándjai döltek romba.

Mit tegyen most. Frakk nélkül csak nem mehet bálba, mint a többi „közönséges” eszmadia-legény!

Gyorsan összezsomagolta holmiját és rohant le a vasuti állomásra. Visszatért Budapestre. Az úton aztán erősen megfogadta, hogy sohasem megy többé falusi bálba förendezőnek.

Lantos József.

— **A népgyűlést** melyet ma délután 4 órakor kellene megtartani, úgy halljuk, hogy felsőbb parancsra betiltották. A városban már messze vidékről ide koncentrált esendőresapat ezirkál.

— **Harmadosztályu kocsik a gyorsvonaton.** A kereskedelmi miniszteriumban értekezlet volt, amely *Vörös László* elnöklété alatt véglegesen elhatározta, hogy a jövőben a gyorsvonatokhoz az ipari és kereskedelmi utazók számára III-ik osztályu kocsikat csatolnak.

— **Házasságkötés.** *Salgó Sándor* a „Somogyvármegye” című napilap felelős szerkesztője folyó hó 18-án tartotta esküvőjét *Helischauer József* nyug. m. kir. államvasuti főmérnök leányával *Nellikével*.

— **Kormánybiztos Somogyban.** A legközelebbi napokban Somogyvármegye is kormánybiztost kap, akinek egyelőre az lesz a rendeltetése, hogy az önként befizetett adókat és a fogyasztási adóilletékeket beszedje, és utasítsa a tisztviselőket, hogy az önként jelentkező védkötelesek részére kiállítsa a belépési nyilatkozatokat.

— **Verekedő asszonyok.** Mint lapunknak jelentik, Nemeske pusztán, *Horváth Józsefné*, perlekedés közben *Petermann* Antaléval vasvillával összeszurkálta. — Ugyancsak *Barcson Farkas* Jánosné vasuti szolga neje f. hó 22-én özv. *Nagy Józsefné*t a saját lakásán alaposan elverte. A verekedő asszonyokat feljelentették a bíróságnál.

— **Bandika meghalt.** Ez a hír járta be vasárnap délután a festett világot. *Szilágyi Dezső* színigazgatónak két éves kedves kis Bandika fiát ragadta el szülőitől a kérésselhetlen halál. A társulat tagjai a gyászír hallatára nyomban a kis gyermek bus ravalatához siettek s nem maradt szem szárazon; mindnyájan megsiratták Bandikát — s a fehér koporsóra koszorút helyeztek.

Színész hazája a nagy világ. Ma itt, holnap ott teljesíti kulturmisszióját a nemzet vándor apostola. De utai fővissel hintvők. Amint ezt a gyászeset is mutatja. Hol született? . . . Hol halt meg? — Itt nálunk e verasztalta földben nyugszik a kis színész esemete. Szívet facsaró látvány volt a temetés. Csupa ismeretlen, idegen arcot láttak a szülők a koporsó előtt. Néhány szomszéd, rövid ismeretség után jó barát, de az is kevés jelent meg a reggeli órákban a gyászháznál. Az ev. ref. egyház szertartása szerint *Fejérváry Gyula* ev. ref. lelkész mondott bucsu beszédet az elhunyt fölött. Ezután három kocsiból álló gyászmenet alkotta a kíséretet, mely vágatott a temetőbe. (Szomorú látvány volt ez a menet.) A családon kívül lapunk szerkesztője vett még részt a temetésen. Letették a kis holttestet a sírba. Elhangzott az utolsó ének. S szivettépő jajgatások közt hullott a rög a kis koporsóra. Ezután a temetőből vágattunk a vasútra. S a vonat élesett füttöntett, robogva száguldott Zala-Eggerszeg-felé, magával vivén a gyászoló családot, kiknek esetleg másnap kacagni kellett a színpadon? De adjon az ég ura vigaszt a mélyen sujtott családnak. Bandika Isten veled!

— **Csurgónál megáll a gyorsvonat.** A kereskedelemügyi miniszter aláírta már a rendeletet, melyben a máv. igazgatóságának meghagyja, hogy az 1001. és 1002. számú gyorsvonatok május 1-től fogva Csurgón megállanak.

— **Halál az árokban.** Tudósítónk jelenti, hogy *Takács Ferencz* 59 éves apáti-i kovácsmesternek f. hó 18-án Poklosi községben akadt dolga, honnét az esti órákban ittas állapotban indult hazafelé s amint az apáti malomgát mellett botolgott, egyszerre csak megbottlott s a két öl magas partról az egy méter mélyvízű árokba zuhant. Miután nagyon be volt rugva, a meredek parton felkapaszkodni nem tudott s így a szerencsétlen embert másnap reggel megfagyva találták a patakban.

— **Elbocsátás a hadsereg kötelékéből.** A m. kir. honvédelemügyi miniszter *Schuhmayer Béla* 19. honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagyot a védkötelezettség teljesítése után, tisztai rendfokozata megtartása nélkül, saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsátotta.

— **A népszanatorium vagyona.** A József kir. Herceg Szanatorium egyesület felügyelő bizottsága *Cseéy Nagy Miklós* elnöklété alatt alaposan megvizsgálta az egyesület múlt évi számadásait és örvendve vette tudomásul, hogy a népszanatorium vagyona, mióta az egyesület megalakult 73.000 koronával szaporodott, a múlt év egész során pedig 163.000 koronával gyarapodott a népméltó alap. Így száz tízöbetelegre az építési tőke együtt van s az egyesület hozzáfoghat messzebbmenő feladatai valószínűsítéséhez. Ezen feladatok sorában tartoznak az ország minden vidékén díszsanatoriumok létesítése, a melyeket abban a sorrendben fog szaporán megvalósítani, a mely mértékben vele lesz a társadalom további gyámolítása. Ujra kéri szóval vagyunk társadalmunkhoz, hogy ezt a nemesen buzgólkodó egyesületet segítsék meg. Segítsük minden lelkünkbeli, segítsük minden erőnkbeli.

— **Az izraelita nőegylet hangversenyére** már nagyban folynak az előkészületek. Különösen az egyik vendégművész *Klein Irma* hegedűjátéka elé tekint nagy várakozással a közönség. A művész nagy fokú művészetét *Wieni a v s z k i D.-moll* hegedű versenyében mutatja be. Zongorán kíséri *Löwy Róbert* ur.

— **Sártenger Szigetváron.** Az enyebb idők beálltával természetesen főleged a fagy és elolvad a hó. Ennek egyenes és természetes következménye a sár, a mely ma már nagy tömegben mosolyog az aszfalton és az utczákon. Megakarván akadályozni, hogy a sárpoezis újra locs-pocsot találjon itt, fölhívjuk az előljáróság figyelmét a türethetetlen sártengerre, amely — tessék elhinni — rendkívül kellemetlen és alkalmatlan dolog. Hová tüntek az utca szorgalmas seprői? Vagy tán azt várják az illetékesek, hogy a sár újra megfagy? Ez rossz politika. Mert Szigetváron csak az életrevaló tervek és ideák szoktak — befagyni . . .

— **Meghívó.** Szigetvárott f. évi február 27-én saját vendéglő helyiségeimben zártkörű Táczestélyt rendezek, tisztelettel *Kész Sándor* vendéglős. Belépti-díj személyenként 60 fillér. Kezdet este 8 órakor. Kitűnő zenéről, jó ételek és italokról gondoskodva van.

— **A város neveltje.** Mintegy 20 évvel ezelőtt e határban szedtek fel egy senkit — egy semmit. Egy apró porontyot, kiből derék ember is válhatott volna. De e helyett gazember lett *Tóth Lajos* leleczből, kit Szigetvár városa 12 éves koráig saját költségén neveltetett. — Kár volt érte, mert e drága gyermek rutul hálátlan volt. Szégyent hozott reánk. Egy évi fogház büntetése után a héten szabadult meg Pécsről, az ügyészségtől s ide jött hozzánk. Mondván a főjegyzőnek: „Ki a szigeti vizet issza, Vágyik annak szí-

ve vissza”. S itt akart foglalkozást keresni, de nem talált. Ezért este felszökött a városház padlására s éjjel a pénztár szobába hajtolt, hol a pénzszekrényt akarta felnyitni; de betörése sikertelen maradt — s csak 3 fiók-kulcsot lopott el és megszökött. A pénztárt még lopás esetén sem érhetne volna kár, mert mint tudjuk betörés ellen biztosítva van. De itt megemlítjük, hogy a roadórságot annyira eldugták, hogy őket el sem lopták. Ennek sem mi vagyunk az oka, de a városatyák.

— **Márczius 15.** A „Független Magyarország” olyan újságkötettel lepi meg márczius 15-ikére a magyar közönséget, amelynek mása men akad a magyar hírlápirodalom történetében. Mintegy háromszáz oldalra terjed majd ez a egyetlen újságszám formában és tartalomban egyaránt értékes megörökítése mindazoknak a esodás emlékeknek, amelyek vonatkozásban vannak a magyar szabadságharc legnagyobb napjával, márczius 15-ével. A nyomda-technika tökéletességében, színes illusztrációkban mutatja majd be ez a hatalmas újság kötet a nagy idők mártírkoszorús szereplőit és fontos mozzanatait, — felőleli magába a magyarság küzdelmének minden fázisát és középpontba állítja majd *Hentaller Lajos* szakavatott tollából „A magyar szabadságharc történetét”, még pedig párhuzamban a mai küzdelmeivel. A magyar irodalom színe java áll megannyi értékes cikkel a közönség szolgálatába a „Független Magyarország” márczius 15-iki újságkötetében, amelyből csakis meghatározott számot fognak nyomtatni, s amely nem is kerül kereskedői illetve dohánytüzse-dei elárúsításra. A lap régi és újonnan belépő előfizetői ingyen kapják meg, ajándékba, akik pedig meg akarják vásárolni, azoknak már most előre be kell küldeniök az árát: egy koronát a „Független Magyarország” kiadóhivatalába Budapestre, VII. Erzsébet-körut 50. szám alá. E szám iránt már most országszerte nagy az érdeklődés.

— **A magyarok büszkesége!** Rákóczi Ferencz a magyarok büszkesége. Most, hogy a magyar kormány kieszközölte, hogy hamvait Törökországból hazza hozzák, „Tolnai Világ-Lapja” egy olyan dologra határozta el magát, mely az irodalomban páratlanul áll. Nem kisebb dologról van szó, minthogy mindenki egy Rákóczi csoportot ábrázoló dombormű ötvényt gyönyörű keretben kapjon, ki „Tolnai Világ-Lapja”-ra január 1-től előfizet. Ezen dombormű igazi mestermű, s mint említettük, ha előfizet „Tolnai Világ-Lapja”-ra félévre, az eredeti ár, vagyis 4 frt helyett 3 frttal teljesen ingyen kapja ezen domborművet, csupán a keretet számítja fel a kiadóhivatal, ami 2 frt 50 krajczárba kerül. Előre jelezzük, hogy ezen domborművet, amit az előfizetők kapnak „Tolnai Világ-Lapja” oly nagy áldozatot hoz, amit még lap sohasem tett. A cél az, hogy az előfizetővel megösmertessék a lapot, s ha megszokta, biztosra vehető, hogy megmaradt előfizetőnek. Előfizetések a „Magyar Kereskedelmi Közlöny”-höz, küldendők, Budapest, VII. Dohány-utca 16—18 ezelőtt Károly-körut 9).

Szerkesztői üzenetek.

Baranyába. H. F. Megrendeltük. A héten megküldik. Köszönet! Mi várhatunk. Hazafias üdvözlést!

S. A. Slatina. Tévedés lehet. A hiányzó számokat is megküldjük.

S. S. Szulok. Hányszor közöljük a hirdetését, írja meg.

G. L. Mozsgó. Hazafias figyelemzetését köszönjük: Levélben bővebbet.

Többeknek jövő számunkban válaszolunk.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak 100 kilogramonként értetődnek,

Szigetvár, 1906. február 16-án.

Buza	— K.	15	40	15	60
Rozs	—	12	40	12	60
Árpa	—	14	—	16	—
Zab	—	14	—	14	60
Tengeri	—	18	—	14	80
Bab	—	24	—	—	—

Kiadja a szerkesztőség.

Saját termésű
kétszer fejtett, mintegy 60 hect.
fehér és siller boraimat

18 kr. átlag árért eladom.
Jeszenszky Gyula
mohácsi lakós.

Kitünő gyümölcs.

Tökéletes csiraképes **kerti magvak, makói és belgrádi dugnivaló hagyma** lehető és legjutányosabb ár mellett kapható

Gyenis Lajos

műkertésznél SZIGETVÁR
(Báró Biedermann Rezső-utca.)

Ugyanott jó családból egy fiu tanoncznak felvétetik a kertészethez.

Eladó!

Jutányos árért, egy 18 hónapos 145 cm. magas 210 cm. hosszú valódi (schveici) bonyhádi származású, igazolvánnyal ellátott **bika**.

Sauer Simonnál
Szulokban

Értesítés.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miként újabbán ezután mindennap

délutáni sütemést is bevezettem. Ennélfogva sütőüzletemben naponta frissen sült

ozsona sütemény

lesz kapható, — u. m. : Kifli, császárszemle és deszert-sütemény.

A t. közönség pártfogását kérve, maradtam Tisztelettel
Kormos Ferencz
sütő-mester.

R-13

DEUTSCH DÁVID FIA

MÁGNÁS

VÁSZNA

SZIGETVÁROTT

Törv. védve 18074 sz. alatt

Háziasszonyok!

Minden háztartásban nélkülözhetetlen

Ingek és ágyneműekre
a legjobb és legtartósabb a

M Á G N Á S

v á s z n a !

1 vég (23 mtr.) 30 rőf 14 korona.

Egyszeri megrendelés
a legjobb ajánló levél.

Kizárólagos eladási jog.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Alulírott ezennel közlésem, hogy néhai Neumann Gyula volt barcsi keféstő esődtömögének ingóságai, és pedig:

1. a esődteltár 1-669 t. a. felvett árúkészlet.
2. a esődteltár 670-753 t. a. felvett műhely felszerelés, festék stb. zárt ajánlatok alapján.

1906 márczius 8-án Kaposvárrott Dr. Berger Samu ügyvéd ur irodájában tartandó **verseny tárgyaláson** a következő feltételek mellett fognak eladatni.

1. Ajánlatok tehetők mind a két tömegre (árúkészlet, műhely felszerelés stb.) külön külön, vagy mindkettőre együttesen.
2. A zárt ajánlatok beadhatók 1906 márczius 8-ánjának déli 12 órájáig Dr. Berger Samu kaposvári ügyvéd, esődválasztmányi tag urnál.
3. Bánatpénzül a becsértek 10%-a kézpénzben leteendő.
4. A esődválasztmány 1906 márczius 8-án d. u. 3 órakor tartandó ülésben határoz a beérkezett ajánlatok felett.
5. A esődválasztmány az ajánlatok egyikehez sincs kötve, ezek közül belátása szerint szabadon választ, s azokat mint ki nem elégitőket vissza is utasíthatja.
6. A esődválasztmány az eladás alá került ingók minősége, mennyisége s helyes megnevezése tekintetében szavatosságot nem vállal.

7. Akinek ajánlatát a esődválasztmány elfogadja, köteles a megvett tárgyakat 1906 márczius 11-éig átvenni és elszállítani, a vételárát pedig kézpénzben kifizetni. Ha vevő a vételár kifizetése vagy elszállítása tekintetében késedelmes, elveszti bánatpénzét; és azonfelül szavatol az összes nettó felmerülő károkat.

8. Az ajánlat elfogadása után a megvett tárgyakat érő veszély: vevő kára; ugyancsak ő viseli a kinstári illeteket.

9. Az eladás alá kerülő tárgyak a helyszínén **Barcson** 1906 február 28-án és 1906 márczius 5-én délelőtt 11--1 óra között alulírott tömeggondnok közbenjöttével megtéríthetők.

10. Az ajánlatban kitéendő, hogy az ajánlattevő fenti feltételeket ismeri. Szigetvár. 1906 február hó.

Dr. Szily Ádám
esődtömög gondnok.

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel a kiadóhivatal.

Nyomatott Kozáry Ede gyorsajtóján Szigetvárrott.